

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้
โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัย

นางสาวศศิตา ชุณหโชคอินันต์

ตำแหน่ง ครู

โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ชื่อผลงานวิจัย	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ชื่อ-สกุล ผู้วิจัย	นางสาวศศิตา ชุณหโชคอินันต์
ตำแหน่ง	ครู
สถานที่ติดต่อ	โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ เลขที่ 1128 ถนนลาดพร้าว แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10310 โทรศัพท์ 02-511-4049 E-mail chuntatar@gmail.com โทรศัพท์เคลื่อนที่ 095-520-0845
ปีที่ทำวิจัย	2564

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อศึกษาผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง แบบกลุ่มเดียวทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างแบ่งเป็นกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที แบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในเกณฑ์ 80/80 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ หลังจากการจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	ค
สารบัญภาพ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่ได้รับ	3
สมมติฐานของการวิจัย	4
กรอบแนวคิดของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	6
โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์	6
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553	7
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	9
การจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา	12
การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	14
เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ	17
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
บทที่ 3 การดำเนินการวิจัย	23
ประชากร	23
กลุ่มตัวอย่าง	23
ลักษณะการวิจัย	23
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	23
การเก็บรวบรวมข้อมูล	26
การวิเคราะห์ข้อมูล	27

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	32
สรุปผลการวิจัย	32
อภิปรายผลการวิจัย	32
ข้อเสนอแนะ	34
เอกสารอ้างอิง	36
ภาคผนวก	39
ภาคผนวก ก ตัวอย่าง แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ	40
ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา และพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลาย และพฤติกรรมทางเพศ	52
ภาคผนวก ค แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ ปัญหาเป็นฐาน วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับ ความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ	55

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา และพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	29
2	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรม ทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	30
3	ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา และพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	30

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดของการวิจัย	4
2	หลักฐานในการดำเนินการ (รูปภาพ)	59

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

สภาพสังคมปัจจุบันการพัฒนาบุคคลในด้านความสามารถและทักษะต่าง ๆ รวมถึงคุณลักษณะที่จะสร้างเสริมให้บุคคลมีคุณภาพ และมีภูมิคุ้มกันในการดำเนินชีวิตถือเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้บุคคลมีความสามารถในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จำเป็นอย่างยิ่งที่บุคคลจะต้องมีกระบวนการคิดและการตัดสินใจที่เหมาะสม จึงจะทำให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ที่ได้ระบุไว้ในมาตรา 6 ความว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และมาตรา 24 ในข้อ 2 ที่ว่าการศึกษานั้นต้องเป็นไปเพื่อ ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา รวมทั้งในข้อ 4 ที่ว่าจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553: 3-9) และด้วยเหตุนี้การศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเผชิญชีวิตในโลกที่มีกระแสของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งในเรื่องของการคิด การตัดสินใจและแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและถูกวิธีในทุกสถานการณ์ รวมทั้งอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ อย่างมีความสุขบนพื้นฐานของการเป็นผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรม ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ที่ให้ไว้ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของวิทยาลัยวิชาการศึกษา วันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2516 ความว่า

...การฝึกฝนและปลูกฝังความรู้จักเหตุผล ความรู้จักผิดชอบชั่วดี เป็นสิ่งจำเป็นไม่น้อยกว่าการใช้วิชาการ เพราะการรู้จักพิจารณาให้เห็นเหตุเห็นผล ใ้รู้จักจำแนกสิ่งผิดชอบชั่วดีได้โดยกระจ่าง ย่อมทำให้มองบุคคล มองสิ่งต่าง ๆ ได้ลึกลงไปจนเห็นความจริง... (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554: 78)

เพื่อให้การศึกษาก้าวทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการลงมือปฏิบัติ หรือที่เรียกว่า การเรียนรู้แบบเชิงรุก (active learning) จึงถือเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญ โดยองค์ความรู้ที่ได้จากกระบวนการเรียนรู้นี้ดังกล่าวถือเป็นองค์ความรู้ที่ยั่งยืน เพราะเกิดจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า โดยการลงมือปฏิบัติด้วยตัวของผู้เรียนเองจนเกิดเป็นองค์ความรู้ที่ฝังลึก ซึ่งสอดคล้องกับ สถาพร พงศตมกุล (2558) ที่กล่าวว่า active

learning เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างสรรค์ทางปัญญา (constructivism) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ หรือสร้างความรู้ ให้เกิดขึ้นในตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ กระตุ้น หรืออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้น โดยกระบวนการคิดขั้นสูง

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem based learning) ถือเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ รูปแบบหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติผ่านกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยการนำปัญหามาเป็น เครื่องมือช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย ดังที่ ภาณุ นิลศิลา และ ลักขณา สุกใส (2563: 45) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานนั้น เป็นสภาพการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหา เป็นเครื่องมือในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย เน้นการให้ผู้เรียนเผชิญสถานการณ์ปัญหาจริง หรือสภาพการณ์ให้ผู้เรียนเผชิญปัญหา วิธีการเรียนรู้ที่เริ่มต้นด้วยการใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้ ด้วยวิธีการต่าง ๆ จากแหล่งวิทยาการที่หลากหลายเพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหา โดยที่มิได้มีการศึกษา หรือเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวมาก่อน

เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ถือเป็นวิถีชีวิตของมนุษย์ที่มีหลากหลายมิติ เข้ามาเกี่ยวข้องทั้งในด้านของความคิด อารมณ์ ทัศนคติ รวมถึงทักษะที่สำคัญและจำเป็นในการดำรงชีวิต เพื่อรักษาสัมพันธ์ภาพในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ซึ่งในปัจจุบันสังคมไทยมีแนวโน้มความเหลื่อมล้ำ การเลือกปฏิบัติทั้งในเรื่องของพฤติกรรมแสดงออกต่าง ๆ การเหยียด รวมไปถึงการคุกคามทางเพศ ด้านวาจา ซึ่งเป็นผลทำให้บุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศรู้สึกถูกกีดกันและแบ่งแยกถดถอย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การจัดการเรียนรู้ในเรื่องเพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศจึงถือมีความสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้และเข้าใจถึงความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม รวมทั้งเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียน เรียนรู้ที่จะเคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่นในเรื่องเพศ จนนำไปสู่การดำรงชีวิตอย่างมีสัมพันธ์ภาพที่ดีในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และให้ปัญหาความความเหลื่อมล้ำในกลุ่มคนมีความหลากหลายทางเพศยังคงมีแนวโน้มที่ลดลง และหมดไป

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจถึงความหลากหลาย และพฤติกรรมทางเพศอย่างเหมาะสม รวมทั้งเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่จะเคารพสิทธิเสรีภาพ ของผู้อื่นในเรื่องเพศ จนนำไปสู่การดำรงชีวิตอย่างมีสัมพันธ์ภาพที่ดีในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ผ่านกระบวนการ เรียนรู้ที่ใช้ปัญหามาเป็นเครื่องมือ โดยให้ผู้เรียนเผชิญสถานการณ์ปัญหาและเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหานั้น ด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อศึกษาผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi - experimental research) ซึ่งผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยแบบ one group pretest – posttest design
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด จำนวน 68 คน
3. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างแบ่งเป็นกลุ่ม (cluster random sampling) (ประคอง กรรณสูต, 2542: 9)
4. ตัวแปรในการวิจัย
 - 4.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
 - 4.2 ตัวแปรตาม ประกอบด้วย
 - 4.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 - 4.2.2 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ประโยชน์ที่ได้รับ

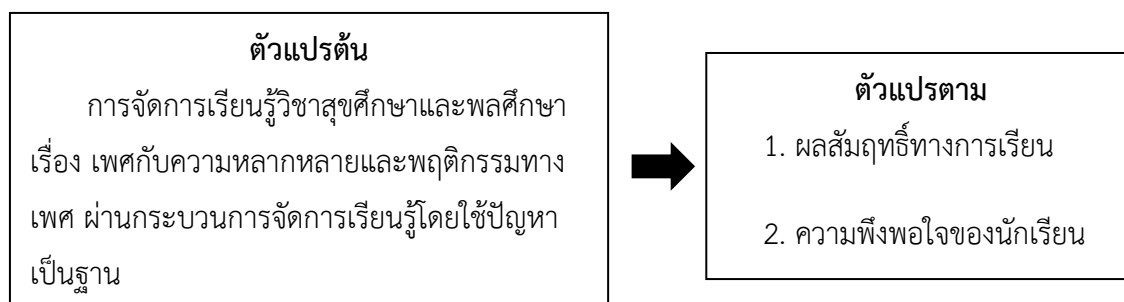
1. ได้แนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. ได้แนวทางในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลาย และพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลาย และพฤติกรรมทางเพศ หลังจากการจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลาย และพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่มุ่งสร้างความเข้าใจและหาทางแก้ปัญหา โดยการนำปัญหาที่สอดคล้องกับโลกความเป็นจริงมาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และหาทางแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้คอยชี้แนะ ให้คำปรึกษา สนับสนุนอำนวยความสะดวก และเตรียมอุปกรณ์ที่เหมาะสมไว้ให้ ซึ่งสามารถแบ่งการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานตามขั้นตอนของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ออกเป็น 6 ชั้น ดังนี้ 1) กำหนดปัญหา 2) ทำความเข้าใจกับปัญหา 3) ดำเนินการศึกษาค้นคว้า 4) สังเคราะห์ความรู้ 5) สรุปและประเมินค่าของคำตอบ และ 6) นำเสนอและประเมินผลงาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่แสดงออกมาถึงความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการได้ฝึกฝน สั่งสอน ในด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ที่ได้พัฒนาขึ้นตามลำดับขั้นตามความมุ่งหมายของหลักสูตรในวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายทางเพศและพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งสามารถประเมินได้จากระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ได้จากการทดสอบหรือวิธีการอื่น ๆ ที่เหมาะสม

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด หลักสูตร ทฤษฎี จากหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์
2. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553
3. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
4. การจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
5. การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
6. เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ
7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์

โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ เป็นโรงเรียนขยายโอกาสที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับปฐมวัย ถึง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ปรัชญาโรงเรียน

ผู้ประพฤตินิ เป็นผู้เจริญ

เอกลักษณ์ของโรงเรียน

กีฬาเด่น เป็นคนดี มีความรู้

เป้าหมาย

นักเรียนโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ทุกคน ได้รับการพัฒนาคุณธรรมนำความรู้ตามศักยภาพ มีคุณภาพได้มาตรฐานการศึกษาชาติ ดำรงตนอยู่ในสถานะพลเมืองดี และพลเมืองโลกได้อย่างมีความสุขและเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

วิสัยทัศน์

การจัดการศึกษาทุกช่วงวัย ใส่ใจคุณธรรม น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คู่เคียงอาเซียน เรียนรู้สากล

เป้าประสงค์

นักเรียนเป็นคนที่มีความรู้และมีคุณภาพได้มาตรฐานการศึกษาชาติ ดำรงตนอยู่ในฐานะพลเมืองดี และพลเมืองโลกอย่างมีความสุข

ระดับก่อนประถมศึกษา นักเรียนได้รับการเตรียมความพร้อมให้มีพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน เต็มศักยภาพของนักเรียนรวมทั้งปลูกฝังให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา นักเรียนโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้มีความรู้ มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม มีสุขภาพกายใจแข็งแรง สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข (โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์, 2561)

จากเป้าหมายหลักของโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ ที่ว่านักเรียนโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ทุกคน ได้รับการพัฒนาคุณธรรมนำความรู้ตามศักยภาพ มีคุณภาพได้มาตรฐานการศึกษาชาติ ดำรงตนอยู่ในฐานะพลเมืองดี และพลเมืองโลกได้อย่างมีความสุขและเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง และเป้าประสงค์ของโรงเรียน ที่ต้องการให้นักเรียนเป็นคนที่มีความรู้และมีคุณภาพได้มาตรฐานการศึกษาชาติ ดำรงตนอยู่ในฐานะพลเมืองดี และพลเมืองโลกอย่างมีความสุข โดยในระดับมัธยมศึกษา ต้องการเน้นให้นักเรียนได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้มีความรู้ มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม มีสุขภาพกายใจแข็งแรง สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข จึงแสดงให้เห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะการพัฒนาให้นักเรียนให้มีความรู้ความสามารถไปพร้อมกับการทักษะในการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะพลเมืองดีและพลเมืองโลกอีกด้วย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฯ มีบทบัญญัติที่ผู้วิจัยศึกษาสำหรับใช้ในงานวิจัย ดังนี้

มาตรา 4 “การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตาม ความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

1) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

3) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ ภูมิปัญญา

4) ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

5) ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้

1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆอย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

มาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพตลอดจน เพื่อการศึกษาต่อ

ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้อง สภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553: 3-10)

จากการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 แสดงให้เห็นว่า “การศึกษา” ถือเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จะพัฒนาให้ผู้เรียน

และสังคมนั้นเกิดความเจริญงอกงาม โดยเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ผ่านแนวคิดและหลักการที่ว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ซึ่งถือว่าผู้เรียนนั้นมีความสำคัญที่สุด และกระบวนการจัดการเรียนรู้นั้นต้องฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และฝึกให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้มาประยุกต์เพื่อใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา และให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อ ความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติมีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติและคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทย ควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่าง เสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพ และความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตาม หลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครอง ตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิต สาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพมาตรฐาน การเรียนรู้ ซึ่งการบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและ ประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลด ปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการ เลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่าง สร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้ อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการ เปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเองการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลการจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 4-7)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ หมายถึง มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย นิยมไทย ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของศาสนาเคารพเทิดทูนศาสนา แสดงความจงรักภักดี เทิดทูนพระเกียรติและพระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์

2. ซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง การประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสม และตรงต่อความเป็นจริงประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา ทั้งกาย วาจา ใจ ต่อตนเองและผู้อื่นรวมตลอดทั้งต่อหน้าที่การงานและคำมั่นสัญญา ความประพฤติที่ตรงไปตรงมาและจริงใจในสิ่งที่ถูกที่ควร ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม รวมไปถึงการไม่คิดคดทรยศ ไม่คดโกงและไม่หลอกลวงนอกจากนี้แล้วความซื่อสัตย์สุจริตยังรวมถึงการรักษา คำพูดหรือคำมั่นสัญญา และการปฏิบัติหน้าที่การงานของตนเองด้วยความรับผิดชอบและด้วยความซื่อสัตย์ไม่แสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองและพวกพ้องด้วยการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ซึ่งความซื่อสัตย์สุจริตนี้จะดำเนินไปด้วยความตั้งใจจริงเพื่อทำหน้าที่ของตนเองให้สำเร็จลุล่วง ด้วยความระมัดระวัง และเกิดผลดีต่อตนเองและสังคม

3. มีวินัย หมายถึง การควบคุมความประพฤติให้ถูกต้องและเหมาะสมกับจรรยาบรรณ ขอบบังคับ ข้อตกลง กฎหมายและศีลธรรมการรู้จักควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตามข้อตกลง ข้อบังคับระเบียบแบบแผน และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามยอมนำมาซึ่งความสงบสุขในชีวิตของตนความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมและประเทศชาติ

4. ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง การค้นคว้าหาความรู้หรือสิ่งที่เป็นประโยชน์ เพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

5. อยู่อย่างพอเพียง หมายถึง การมีความพอดีในการบริโภค ใช้ทรัพยากรและเวลาว่างให้เป็นประโยชน์คำนึงถึงฐานะและเศรษฐกิจ คิดก่อนใช้จ่ายตามความเหมาะสมรู้จักการเพิ่มพูนทรัพย์ ด้วยการเก็บและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ดูแลรักษาบูรณทรัพย์ของตนเอง มีการเก็บออมเงินไว้ตามสมควร

6. มุ่งมั่นในการทำงาน หมายถึง การศึกษาเรียนรู้เพื่อหาข้อเท็จจริง ซึ่งอาจพัฒนาไปสู่ความจริงในสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ หรือต้องการหาคำตอบเพื่อนำคำตอบที่ได้นั้นมาใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น การยกระดับความรู้การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน หรือนำมาสรุปเป็นความจริงได้

7. รักความเป็นไทย หมายถึง เข้าใจ ห่วงหาอาลัยความเป็นไทยซึ่งถือเป็นต้นทุนทางสังคม ทำให้ทุกศาสนา สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติโดยต้องมีการดำเนินชีวิตโดยกายสุจริต วาจาสุจริต และมโนสุจริตเป็นคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสังคมและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น ความมีกิจกรรมยามว่าง การปรับตัว ความตรงต่อเวลา ความสุภาพ การมีสัมมาคารวะ การพูดจาไพเราะ และอ่อนน้อม ถ่อมตน

8. มีจิตสาธารณะ หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจของบุคคลเกี่ยวกับการมองเห็นคุณค่า หรือการให้คุณค่าแก่การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและสิ่งต่างๆ ที่เป็นสิ่งสาธารณะที่ไม่มีผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเจ้าของ หรือเป็นสิ่งที่คนในสังคมเป็นเจ้าของร่วมกันเป็นสิ่งที่สามารถสังเกตได้จากความรู้สึกนึกคิด หรือการกระทำที่แสดงออกมา ได้แก่ การหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่มการถือเป็นเรื่องส่วนตัวที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาของส่วนรวมในวิสัยที่ตนสามารถทำได้ และการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม

จากที่กล่าวมานั้นแสดงให้เห็นว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เห็นความสำคัญของผู้เรียนซึ่งเป็นกำลังของชาติในอนาคต และมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก

การจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม และกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

สาระการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่เป็นกรอบเนื้อหาหรือขอบข่ายองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ประกอบด้วย

การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกาย รวมถึงวิธีปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่สมวัย

ชีวิตและครอบครัว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต

การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ และข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา และความมีน้ำใจนักกีฬา

การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ และการป้องกันโรค ทั้งโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ

ความปลอดภัยในชีวิต ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต

คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คาดหวังให้ผู้เรียนที่เรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา มีคุณภาพเป็นไปตามคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

1. สามารถดูแลสุขภาพ สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ

2. แสดงออกถึงความรัก ความเอื้ออาทร ความเข้าใจในอิทธิพลของครอบครัว เพื่อน สังคม และวัฒนธรรมที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การดำเนินชีวิต และวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี

3. ออกกำลังกาย เล่นกีฬา เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพ เพื่อสุขภาพ โดยนำหลักการของทักษะกลไกมาใช้ได้อย่างถูกต้อง สม่่าเสมอด้วยความชื่นชมและสนุกสนาน

4. แสดงความรับผิดชอบ ให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิ หลักความปลอดภัยในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และเล่นกีฬาจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของตนเองและทีม

5. แสดงออกถึงการมีมารยาทในการดู การเล่น และการแข่งขัน ด้วยความมีน้ำใจนักกีฬา และนำไปปฏิบัติในทุกโอกาสจนเป็นบุคลิกภาพที่ดี

6. วิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดกลวิธีลดความเสี่ยง สร้างเสริมสุขภาพ ดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการจัดการกับอารมณ์และความเครียดได้ถูกต้องและเหมาะสม ใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย และมีวิถีชีวิตที่ดี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 1-4)

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปประเด็นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยได้ว่า วิชาสุขศึกษา และพลศึกษา เป็นวิชาที่ศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน ซึ่งคาดหวังให้ผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้วนั้น เป็นผู้ที่แสดงออกถึงความรัก ความเอื้ออาทร ความเข้าใจในอิทธิพลของครอบครัว เพื่อน สังคม และวัฒนธรรมที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การดำเนินชีวิต และวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

จากการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย พบว่านักวิชาการและหน่วยงานด้านการศึกษา ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ ดังนี้

ความหมายของ “การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน”

ภัทราวดี มากมี (2554: 7) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning) หรือ PBL เป็นรูปแบบการสอนที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ดีมากวิธีหนึ่ง คือ ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหา และคิดอย่างสร้างสรรค์ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน และได้ลงมือปฏิบัติมากขึ้น ยังมีโอกาสออกไปแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ในส่วนของผู้สอนก็ลดบทบาทของการเป็นผู้ควบคุมในชั้นเรียนลง กันผู้เรียนมีอำนาจในการจัดการควบคุมตนเอง สามารถหาความรู้ใหม่ได้ตามความประสงค์ผู้เรียน

ณัฐวุฒิ สวายนานุสรณ์ และคณะ (2563: 48) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning) หรือ PBL ว่า คือรูปแบบการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน มีแนวคิดมาจาก constructivism เชื่อว่าความรู้เกิดจากการสร้างประสบการณ์ด้วยตนเอง โดยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่จากการแก้ปัญหาที่สอดคล้องกับโลกความเป็นจริง ครูทำหน้าที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดข้อสงสัย เพื่อตั้งสมมติฐานในการแก้ปัญหาและออกแบบวิธีการแก้ปัญหา การวางแผนบทเรียน

ภาณุ นิลศิลา และ ลักษณะ สุกใส (2563: 45) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning) หรือ PBL เป็นสภาพการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นเครื่องมือในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย เน้นการให้ผู้เรียนเผชิญสถานการณ์ปัญหาจริง หรือสภาพการณ์ให้ผู้เรียนเผชิญปัญหา วิธีการเรียนรู้ที่เริ่มต้นด้วยการใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้ ด้วยวิธีการต่าง ๆ จากแหล่งวิทยาการที่หลากหลายเพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหา โดยที่มิได้มีการศึกษาหรือเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวมาก่อน

ทิตติยา มั่นดี และคณะ (2564: 180) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning) หรือ PBL เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ หรือเทคนิคการสอนที่มีรูปแบบเป็นกระบวนการหรือขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนจะใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ หรือจัดกิจกรรมโดยการนำปัญหามาเป็นตัวกระตุ้น

ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ผู้เรียนเองก็จะได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และได้ลงมือปฏิบัติมากขึ้น นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสออกไปแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ในส่วนของผู้สอนก็จะลดบทบาทของการเป็นผู้ควบคุมในชั้นเรียนลง ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) หรือผู้ให้คำแนะนำ (guide) เท่านั้น

Barrows (2000) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem based Learning) หรือ PBL ว่า เป็นวิธีการเรียนรู้บนหลักการของการใช้ปัญหา มาเป็นจุดเริ่มต้นเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่เดิม ผสมผสานกับความรู้ใหม่ แล้วประมวลผลเป็นองค์ความรู้

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem based Learning) หรือ PBL นั้น เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่มุ่งสร้างความเข้าใจ และหาทางแก้ปัญหา โดยการนำปัญหาที่สอดคล้องกับโลกความเป็นจริงมาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และหาทางแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้คอยชี้แนะ ให้คำปรึกษา สนับสนุน อำนวยความสะดวก และเตรียมอุปกรณ์ที่เหมาะสมไว้ให้

แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

นักวิชาการและหน่วยงานด้านการศึกษาได้กำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ซึ่งแบ่งออกเป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ได้ ดังนี้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550) ได้แบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา : ครูกำหนดสถานการณ์ปัญหาที่สร้างขึ้น หรือสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นจริง เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

ขั้นที่ 2 ทำความเข้าใจกับปัญหา : นักเรียนวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาที่ครูนำเสนอ แล้วตั้งคำถาม ที่อยากรู้ ระบุประเด็นให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัญหา โดยบอกแนวทางวิธีการค้นหาคำตอบ

ขั้นที่ 3 ดำเนินการศึกษาค้นคว้า : นักเรียนแบ่งภาระงาน ลำดับการทำงาน กำหนดเป้าหมายการทำงานตั้งประเด็นการเรียนรู้เพื่อศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ขั้นที่ 4 สังเคราะห์ความรู้ : นักเรียนรวบรวมข้อมูลและนำความรู้จากการศึกษาค้นคว้ามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มวิเคราะห์ ความรู้ ตรวจสอบความถูกต้องอย่างเหมาะสม เพื่อคัดเลือกวิธีการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดมาแก้ปัญหาอย่างสมเหตุสมผล อภิปรายสรุปผลจากวิธีการแก้ปัญหาว่าสอดคล้องกับสาเหตุของปัญหามากน้อยเพียงใด

ขั้นที่ 5 สรุปและประเมินค่าของคำตอบ : นักเรียนแต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาประมวลสร้างองค์ความรู้ใหม่ ประเมินประสิทธิภาพคุณภาพการปฏิบัติงานกลุ่ม ประเมินตนเองทั้งด้านความรู้และกระบวนการกลุ่ม ความพึงพอใจ และเลือกวิธีการ และรูปแบบการนำเสนอผลงานที่น่าสนใจ

ขั้นที่ 6 นำเสนอและประเมินผลงาน : นักเรียนนำเสนอผลการปฏิบัติงานต่อครู เพื่อน และผู้ที่สนใจ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินร่วมกับกลุ่มเพื่อน ในการเรียนรู้ตามขั้นตอนนั้น ครูจำเป็นต้องฝึกให้นักเรียนบ่อยๆ จนเกิดทักษะ

สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย (2553) ได้แบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดปัญหา : ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนเพื่อร่วมกันระบุปัญหาจากโจทย์ที่ได้รับมอบหมาย ให้มีความชัดเจน

ขั้นที่ 2 การระดมสมอง : จากกลุ่มผู้เรียนที่แบ่งไว้ใน ขั้นตอนที่ 1 จะเริ่มเข้าใจปัญหาให้มากขึ้นโดยการแตกปัญหาออกเป็นประเด็นย่อย ๆ เชื่อมโยงปัญหาโดยใช้ “ความรู้เดิม” ก่อน

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ปัญหา : เริ่มต้นจากการให้กลุ่มผู้เรียนวิเคราะห์ปัญหาโดยใช้เหตุผล ซึ่งให้กลุ่มผู้เรียนกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อค้นหาข้อมูลที่จะอธิบายผลการวิเคราะห์ที่ตั้งไว้ ผู้เรียนสามารถบอกได้ว่าความรู้ส่วนใดรู้แล้ว ส่วนใดต้องกลับไปทบทวน ส่วนใดยังไม่รู้หรือจำเป็นต้องไปค้นคว้าเพิ่มเติม

ขั้นที่ 4 การวางแผนการศึกษาค้นคว้า : ผู้เรียนได้วางแผนการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลความรู้จากแหล่งต่าง ๆ การจัดสรรแบ่งงานกันของผู้เรียนในกลุ่ม

ขั้นที่ 5 การสร้างประเด็นการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา : กลุ่มผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาซึ่งเป็น “ความรู้ใหม่” เป็น input ของการแก้ปัญหาซึ่งคาดว่าส่วนหนึ่งจะประกอบด้วย แนวคิด หลักการหรือทฤษฎีที่ต้องการให้นักศึกษาได้เรียนรู้ในหน่วยการสอนนั้น ๆ มาทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประยุกต์ใช้ข้อมูล สำหรับการแก้ปัญหาที่ได้กำหนดไว้ จนได้ผลลัพธ์ (output) ซึ่งเป็นคำตอบสำหรับปัญหา

ขั้นที่ 6 สรุปผลและรายงานผล : สรุปและรายงานผลสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการนำแนวคิด หลักการ หรือทฤษฎีที่นักศึกษาได้ศึกษามาจากขั้นตอนที่ผ่านมาพร้อมนำเสนอผลการแก้ปัญหา

Schmidt H. G. (1993) ได้แบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกระตุ้นความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับปัญหา : ผู้เรียนได้รับโจทย์ปัญหา ซึ่งเป็นสถานการณ์จริง จากนั้นช่วยกันวิเคราะห์แยกแยะปัญหาแยกปัญหาออกเป็นประเด็นต่าง ๆ แล้วหยิบยกแต่ละปัญหา มาพิจารณาแต่ละข้อว่ามีต้นเหตุความเป็นมาอย่างไรและควรแก้ไขอย่างไร ซึ่งผู้สอนควรดูแลชี้แนะให้ผู้เรียนกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ขั้นที่ 2 เสริมความรู้ใหม่เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหา : ผู้เรียนแยกย้ายไปค้นคว้าข้อมูลตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ทุกคนค้นคว้าทุกวัตถุประสงค์เมื่อได้ข้อมูลที่ต้องการครบถ้วนจึงกลับมารวมกลุ่มอีกครั้ง

ขั้นที่ 3 ต่อเติมความเข้าใจให้สมบูรณ์ : ผู้เรียนทุกคนจะร่วมกันอภิปรายถกเถียงถึง หัวข้อความรู้ที่ได้ไปค้นคว้ามาว่าตรงประเด็นการแก้ปัญหาหรือไม่ สามารถเข้าใจปัญหาเพิ่มขึ้นได้หรือไม่ พร้อมทั้งสรุปเป็นความรู้ทั่วไป จากนั้นผู้สอนมีหน้าที่ชี้แนะหากนักเรียนมีข้อมูลไม่ครบ หรือไม่ถูกต้อง แต่จะไม่เป็นผู้สรุปให้ผู้เรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา มาใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1) กำหนดปัญหา 2) ทำความเข้าใจกับปัญหา 3) ดำเนินการศึกษาค้นคว้า 4) สังเคราะห์ความรู้ 5) สรุปและประเมินค่าของคำตอบ 6) นำเสนอและประเมินผลงาน

เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ

ความหมายของความหลากหลายทางเพศ

อารยา สุขสม (2557: 99) ได้กล่าวถึงความหลากหลายทางเพศว่า หมายถึง ความหลากหลายของวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศของบุคคลซึ่งมีความหมายครอบคลุมถึง การกระทำและอัตลักษณ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับเพศสรีระของบุคคล รวมถึงสถานะของบุคคลอินเตอร์เซ็ก เพศสภาพ วิถีทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศและการแสดงออกทางเพศ ซึ่งเกิดขึ้นจากปัจจัยต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์

แนวคิดเรื่องเพศกับความหลากหลาย

ปัจจุบันแนวคิดในเรื่องเพศกับความหลากหลายทางเพศนั้น ได้รับการยอมรับว่าเพศของมนุษย์ไม่ได้ยึดโยงกับเพศสรีระอีกต่อไป แต่หากมีความเชื่อมโยงกับวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศแทน ซึ่งมีความหลากหลายแตกต่างกัน ดังนี้

เพศโดยกำเนิด (sex)

เพศโดยกำเนิด (sex) เป็นลักษณะทางชีววิทยา หมายถึง ลักษณะทางกายภาพโดยกำเนิดที่แสดงให้รู้ว่าเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย บางคนอาจมี 2 เพศในคนเดียวกัน ตามอวัยวะเพศ โครโมโซม และฮอร์โมน ทั้งนี้โดยธรรมชาติแล้วยังมีบุคคลที่เกิดมามีอวัยวะเพศ 2 เพศในคนเดียวกัน (intersex) ในหลายประเทศจึงมีการปกป้องสิทธิของเด็กกลุ่มนี้โดยไม่ผ่าตัดอวัยวะเพศของเด็กจนกว่าเด็กเติบโตพอที่จะรับรู้และเลือกเพศตามที่ตนต้องการ

เพศวิถี (sexuality)

เพศวิถี (sexuality) หมายถึง ความชอบและการแสดงออกทางเพศของคนซึ่งอาจแตกต่างกันไม่จำเป็นต้องตรงกับเพศโดยกำเนิด หรือไม่ตรงกับบทบาทความเป็นชายหรือหญิงที่เคยเห็นโดยทั่วไป ซึ่ง เพศวิถี นั้นเป็นลักษณะที่เกี่ยวข้องกับ จิตใจ พฤติกรรม และสังคม

มิตินิยามว่า “เพศ”

ในปัจจุบัน ไม่ได้ถูกกำหนดและควบคุมตามเพศโดยกำเนิดเท่านั้น บุคคลสามารถแสดงออกได้ตามความต้องการ ตามสิทธิและเสรีภาพของบุคคลนั้น ซึ่งในปัจจุบันจึงเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางเพศ แบ่งออกได้ดังนี้

1. การรักเพศตรงข้าม (heterosexuality) ความรักระหว่างชายหญิง
2. การรักเพศเดียวกัน (homosexuality) ความรักระหว่างเพศเดียวกับตน
3. การรักสองเพศ (bisexuality) ความรักแสดงออกได้ทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงข้ามกับตนเอง
4. บุคคลที่ไม่มีความรักหรือชอบเพศใดหรือบุคคลใด (asexual)
5. บุคคลที่รักและพึงพอใจบุคคลใดโดยไม่มีข้อจำกัด (pansexual)

ความหลากหลายทางเพศ (gender diversity)

ปัจจุบันองค์การสหประชาชาติได้ให้ความสำคัญคุ้มครองกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ เช่น

1. lesbian (L) ผู้หญิงที่ชอบผู้หญิงด้วยกัน
2. gay (G) ผู้ชายที่ชอบผู้ชายด้วยกัน
3. bisexual (B) บุคคลที่ชอบทั้งผู้ชายและผู้หญิง
4. transgender (T) บุคคลข้ามเพศจากผู้ชายเป็นผู้หญิง หรือผู้หญิงเป็นผู้ชาย
5. intersex (I) บุคคลที่มีอวัยวะเพศ 2 เพศในคนเดียว
6. queer (Q) กลุ่มบุคคลที่ไม่ต้องการจำกัดตัวตนหรือวิถีชีวิตของตนเองอยู่ในกรอบความคิดของสังคมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเห็นว่าเป็นเพศวิถีที่เปลี่ยนแปลงได้ (กิตติ ปรมัตผล และคณะ, 2562: 36-50)

แนวคิดเรื่องพฤติกรรมทางเพศ (sexual behavior)

พฤติกรรมทางเพศ (sexual behavior)

พฤติกรรมทางเพศ (sexual behavior) หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกทางเพศ ที่มีพื้นฐานมาจากความรู้ ทัศนคติ และประสบการณ์ อาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล อาจตรงหรือไม่ตรงกับเพศโดยกำเนิด และบทบาทหญิงชายที่สังคมกำหนด

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศ

- ปัจจัยด้านฮอร์โมนเพศ ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจและอารมณ์
- ปัจจัยด้านครอบครัว ความสัมพันธ์ในครอบครัวและการได้รับความรู้ส่งผลให้การแสดงออกทางเพศ
- ปัจจัยด้านเพื่อน วัยรุ่นส่วนใหญ่ใช้เวลาไปกับเพื่อน ส่งผลได้ทั้งทางบวกและทางลบ
- ปัจจัยด้านสังคม สื่อสังคมเข้าถึงได้ง่ายและรวดเร็ว ทำให้วัยรุ่นเข้าถึงความอยากรู้ได้ง่าย
- ปัจจัยด้านวัฒนธรรม พฤติกรรมทางเพศของแต่ละประเทศขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของประเทศนั้น ๆ

สิทธิทางเพศ (Sexual Rights)

สิทธิทางเพศ (Sexual Rights) หมายถึง การที่บุคคลมีสิทธิที่จะตัดสินใจในเรื่องเพศของตน เป็นสิทธิที่ผู้อื่นต้องยอมรับและเคารพ โดยไม่กระทำหรือแสดงออกทางเพศที่ทำให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน ซึ่งยกตัวอย่างได้ดังนี้

1. เพศวิถีเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของบุคคล จึงเป็นที่มาแห่งสิทธิมนุษยชนในการเลือกรูปแบบการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่มีเพศเดียวกัน ต่างเพศ หรือทั้งสองเพศ

2. เพศวิถีเป็นเรื่องความสามารถในการกำหนดตนเองและพัฒนาอัตลักษณ์ของบุคคล ในการกำหนดอัตลักษณ์ของตนเองว่าเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน รักต่างเพศ หรือรักสองเพศ

3. เพศวิถีเป็นเรื่องความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ที่ให้ความยินยอมเพื่อมีเพศสัมพันธ์ระหว่างบุคคลซึ่งมีเพศเดียวกัน สมรส และตั้งครอบครัว (กิตติ ปรมัตถผล และคณะ, 2562: 36-50)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิทางเพศ (Sexual Rights)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 3 มาตรา 27 บัญญัติว่า บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพ และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าความแตกต่างในถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจ หรือสังคม ความเชื่อทางศาสนาการศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมือง อันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือเหตุอื่นใดจะกระทำมิได้

จากบทบัญญัติดังกล่าวทำให้การคุ้มครองกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในปัจจุบันจึงอยู่ภายใต้หลักการห้ามเลือกปฏิบัติเพราะเหตุแห่งเพศโดยมีความหมายรวมถึงความหลากหลายทางเพศ ซึ่งจะเห็นว่าผู้ร่างรัฐธรรมนูญประสงค์ให้การตีความรัฐธรรมนูญกลับไปมีลักษณะเช่นเดิมดังที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ.2550 (อารยา สุขสม, 2557: 111)

พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558 ได้ถูกบัญญัติเป็นกฎหมายความเสมอภาคระหว่างเพศและมาตรการคุ้มครองผู้ถูกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติที่เป็นธรรมระหว่างเพศ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน

จากข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การยอมรับสิทธิทางกฎหมายของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศนั้น มีแนวคิดที่สำคัญ 2 ประการ คือ การยอมรับว่าวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศเป็นคุณลักษณะของบุคคลที่มีมาแต่กำเนิด และการยอมรับว่าเป็นผลมาจากวิวัฒนาการของสังคม (กิตติ ปรมัตถผล และคณะ, 2562: 47-48)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัยพบว่า มีนักวิชาการศึกษาได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ซาฟีนา หลักแหล่ง (2552: 47) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่าเป็นคุณลักษณะและสมรรถนะของผู้เรียน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหลักจากได้รับการเรียนรู้ว่าผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการวิชาที่เรียนมากน้อยเพียงใด มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมตามความมุ่งหมายของหลักสูตรในวิชานั้น ๆ หรือไม่

ศิริชัย กาญจนวาสี (2552: 166) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่าเป็นความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการจัดการเรียนการสอน ในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่ผ่านมา ความรู้และทักษะที่ได้รับก่อให้เกิดการพัฒนาและฝึกฝน โดยครูอาศัยเครื่องมือวัดผลช่วยในการศึกษา แบบทดสอบจึงเป็นแค่เพียงแบบที่ใช้วัดผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น จากการเรียนการสอนที่ผู้สอนได้จัดขึ้นเพื่อการเรียนรู้สิ่งที่มีคุณค่าเป็นสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ ภายใต้สถานการณ์ที่กำหนดขึ้น ซึ่งอาจเป็นความรู้หรือทักษะบางอย่างอันบ่งบอกถึงสถานภาพของการเรียนรู้ที่ผ่านมาว่านักเรียนมีความรู้และทักษะมากน้อยเพียงใด

สุเทพ แพทย์จันลา (2554: 34) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่าเป็นผลของการเรียนการสอนหรือพฤติกรรมที่แสดงออกมาถึงความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการได้ฝึกฝน สั่งสอน ในด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ที่ได้พัฒนาขึ้นตามลำดับชั้นในวิชาต่าง ๆ การฝึกอบรมทั้งในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษา ส่งผลให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และความสามารถทางด้านวิชาการ รวมทั้งความสามารถของสมองในด้านต่าง ๆ ซึ่งสามารถประเมินได้จากระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ได้จากสถาบันการศึกษา จากการทดสอบ หรือวิธีการอื่น ๆ ที่เหมาะสม

จากการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น เป็นผลจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่แสดงออกมาถึงความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการได้ฝึกฝน สั่งสอน ในด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ที่ได้พัฒนาขึ้นตามลำดับชั้นตามความมุ่งหมายของหลักสูตรในวิชานั้น ๆ ซึ่งสามารถประเมินได้จากระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ได้จากจากการทดสอบ หรือวิธีการอื่น ๆ ที่เหมาะสม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

รุ่งสมทรัพย์ เรื่องศรีอรัญ (2562: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยปัญหาเป็นฐาน PBL เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยปัญหาเป็นฐาน PBL เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ 80/80 2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้โดยปัญหาเป็นฐาน PBL เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ 80/80 โดยการจัดการเรียนรู้โดยปัญหาเป็นฐาน PBL 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยปัญหาเป็นฐาน PBL ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ผลการวิจัย

พบว่า 1) การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน PBL เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต มีประสิทธิภาพ 83.54/84.92 2) การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน PBL เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7614 แสดงว่ามีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ร้อยละ 76.14 3) นักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยปัญหาเป็นฐาน PBL มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน PBL โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.68, S.D. = 0.72)

ภาณุ นิลศิลา และ ลักษณ์ สุกใส (2563: 43-44) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้เพศศึกษา เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ซึ่งการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้เพศศึกษา โดยใช้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตาม 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 3) เพื่อศึกษาทักษะชีวิตของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้เพศศึกษา โดยใช้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้เพศศึกษา โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีผลการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 83.40/81.92 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนแบบผสมผสาน สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และ3) นักเรียนมีทักษะชีวิตต่อการเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.06)

ณัฐฉิ สายนภานุสรณ์ และคณะ (2563: 46) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสุขศึกษา เรื่อง สารเสพติด โดยใช้การสอบแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี ซึ่งการวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของการสอนแบบการใช้ปัญหาเป็นฐานวิชาสุขศึกษา เรื่อง สารเสพติด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา เรื่อง สารเสพติด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้การสอนแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการสอนแบบการใช้ปัญหาเป็นฐานวิชาสุขศึกษา เรื่อง สารเสพติด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของการสอนแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน วิชาสุขศึกษา เรื่อง สารเสพติด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าคะแนนระหว่างเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.33 คิดเป็นร้อยละ 81.67 และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.17 คิดเป็นร้อยละ 80.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาสุขศึกษา เรื่อง สารเสพติด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 16.17 สูงกว่า

คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 10.23 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการสอนแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน วิชาสุขศึกษา เรื่องสารเสพติด อยู่ในระดับมาก (4.47)

ฉันทกานต์ สอนจันทร์ (2564: 57) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการจัดการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.00/85.21 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

งานวิจัยต่างประเทศ

Hoolowell (1997) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนปกติ รวมทั้งมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลาย และพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด จำนวน 68 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างแบ่งเป็นกลุ่ม (cluster random sampling) (ประคอง กรรณสูตร, 2542: 9)

ลักษณะการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi - experimental research) ซึ่งผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยแบบ one group pretest – posttest design โดยมีผังการทดลอง ดังนี้

G T₁ X T₂

โดยมีคำอธิบายสัญลักษณ์ ดังนี้

G หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน

X หมายถึง การจัดการเรียนรู้ในวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางฯ หลักสูตรสถานศึกษาฯ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และหนังสือแบบเรียน วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน การวัดและประเมินผล รวมทั้งสื่อที่ใช้ในกิจกรรม

1.2 ศึกษาเอกสาร และวิเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และแนวทางในการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 แผน ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบเรียน ได้แก่

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 แนวคิดเรื่องเพศโดยกำเนิด และเพศวิถี
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 นักเรียนมีแนวคิดอย่างไร...เมื่อเพศคลื่นไหลเกินกว่าที่กรอบสังคมกำหนด
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 พฤติกรรมทางเพศ
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 สิทธิทางเพศ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เสนอแก่ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ในการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item-objective congruence: IOC) ของ Rovinelli and Hambleton โดยค่าที่ได้อยู่ระหว่าง 0.66 – 1.00 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

1.5 หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยนำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน โดยหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีประสิทธิภาพ 80.50/85.25 จึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างแบ่งเป็นกลุ่ม เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ จำนวน 40 คน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางฯ หลักสูตรสถานศึกษาฯ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และหนังสือแบบเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ เพื่อกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา

2.2 ศึกษาเอกสาร และวิเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และแนวทางการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3 สร้างและพัฒนาแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนคือ ข้อที่นักเรียนตอบถูกต้องให้ 1 คะแนน และถ้าหากนักเรียนตอบผิด หรือ ตอบไม่ได้ ให้ 0 คะแนน

2.4 เสนอแบบทดสอบต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบและวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item-objective congruence: IOC) ของ Rovinelli and Hambleton ได้ค่าระหว่าง 0.66 – 1.00 แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2.5 นำแบบทดสอบมาดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.6 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน จากนั้นนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายของข้อคำถาม (p) และพิจารณาค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ เลือกใช้ข้อคำถาม จำนวน 20 ข้อ

2.7 หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.87

2.8 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบก่อนนำไปใช้จริง

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร และวิเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และแนวทางการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อให้การกำหนดกรอบการสร้างคำถามเป็นไปอย่างครอบคลุม

3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ในรูปแบบประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 5 ข้อ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

3.3 เสนอแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจและวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item-objective congruence: IOC) ของ Rovinelli and Hambleton ได้ค่าระหว่าง 0.66 – 1.00 แสดงให้เห็นว่า แบบสอบถามความพึงพอใจมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปทดลองใช้

3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าเท่ากับ 0.97 แสดงว่าแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นสามารถนำมาใช้ได้

3.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สมบูรณ์แล้ว ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องเพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ก่อนที่ผู้วิจัยจะดำเนินการจัดการเรียนรู้ และเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องเพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน กับกลุ่มตัวอย่าง เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบเรียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่นำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จำนวน 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) กำหนดปัญหา 2) ทำความเข้าใจกับปัญหา 3) ดำเนินการศึกษาค้นคว้า 4) สังเคราะห์ความรู้ 5) สรุปและประเมินค่าของคำตอบ และ 6) นำเสนอและประเมินผลงาน มาประยุกต์ใช้ในชั้นสอน

3. กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องเพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนเรียน

4. กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องเพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ด้วยแบบทดสอบความพึงพอใจ หลังจากผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้เสร็จสิ้น และเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้

โดยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผล ดังนี้

ระดับ	ความหมาย
4.51 - 5.00	มากที่สุด
3.51 - 4.50	มาก
2.51 - 3.50	ปานกลาง
1.51 - 2.50	น้อย
1.00 - 1.50	น้อยที่สุด

5. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องเพศกับความหลากหลาย และพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 80)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 \sum แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 80)

$$S.D. = \frac{\sqrt{\sum (x-x)^2}}{n-1}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน ข้อมูล (ตัวที่ 1, 2, 3, ..., n)
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องเพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ก่อน – หลัง การใช้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องเพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ด้วย paired sample t – test อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

$$t = \frac{\bar{X} - \mu_0}{\frac{S}{\sqrt{n}}}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 μ_0 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร
 S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของของกลุ่มตัวอย่าง
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

3. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลาย และพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีการนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสื่อความหมายในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติในการแจกแจงแบบที (t-test)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
P	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อน
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 แผน เป็นเวลา 4 ชั่วโมง ซึ่งได้ผลดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

n	คะแนนระหว่างเรียน			คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน		
	คะแนนเต็ม	\bar{X}	E_1	คะแนนเต็ม	\bar{X}	E_2
40	20	16.1	80.50	20	17.05	85.25

จากตารางที่ 1 พบว่า จากการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนระหว่างเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 16.1 คิดเป็นร้อยละ 80.50 และมีคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 17.05 คิดเป็นร้อยละ 85.25

จากการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีผลที่ได้เป็นไปตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	P
ก่อนเรียน	40	20	10.25	1.56	24.448	.000
หลังเรียน	40	20	17.22	1.62		

*P < .005

จากตารางที่ 2 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนจากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 17.22 และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.62 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 10.25 และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.56

จากการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ หลังจากการจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อ	รายการสอบถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	ความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ กิจกรรมที่ครูใช้ในการเรียนการสอน อุปกรณ์ และระยะเวลาในการจัดกิจกรรม	4.58	0.50	มากที่สุด
2	ความพึงพอใจของนักเรียนต่อเนื้อหาที่เรียน	4.55	0.55	มากที่สุด

ข้อ	รายการสอบถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
3	ความพึงพอใจของนักเรียนต่อบรรยากาศในชั้นเรียน ได้แก่ ความเป็นกันเองของครู และการจัดห้องเรียน	4.53	0.55	มากที่สุด
4	ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการวัดและประเมินผล	4.55	0.50	มากที่สุด
5	ความพึงพอใจของนักเรียนในภาพรวม	4.65	0.48	มากที่สุด
	รวม	4.57	0.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อได้ตามลำดับ ดังนี้

ความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.58 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.50 ซึ่งอยู่ในระดับ มากที่สุด

ความพึงพอใจของนักเรียนต่อเนื้อหาที่เรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.55 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.55 ซึ่งอยู่ในระดับ มากที่สุด

ความพึงพอใจของนักเรียนต่อบรรยากาศในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.53 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.55 ซึ่งอยู่ในระดับ มากที่สุด

ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.55 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.50 ซึ่งอยู่ในระดับ มากที่สุด

ความพึงพอใจของนักเรียนในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.65 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.48 ซึ่งอยู่ในระดับ มากที่สุด

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.57 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.52 ซึ่งอยู่ในระดับ มากที่สุด

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลาย และพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลาย และพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อศึกษาผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าวิจัยสรุปได้ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลาย และพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลาย และพฤติกรรมทางเพศ หลังจากการจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลาย และพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถสรุปประเด็นสำคัญและนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. จากการศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า มีคะแนนระหว่างเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 16.1 คิดเป็นร้อยละ 80.50 และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 17.05 คิดเป็นร้อยละ 85.25 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้บรรลุตาม

เป้าหมาย ส่งผลให้ผู้เรียนนั้นเกิดประสบการณ์เรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รุ่งสมทรัพย์ เรื่องศรีอรัญ (2562: บทคัดย่อ) การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยปัญหาเป็นฐาน PBL เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า 1) การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน PBL เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต มีประสิทธิภาพ 83.54/84.92 2) การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน PBL เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7614 แสดงว่ามีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ ร้อยละ 76.14 3) นักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยปัญหาเป็นฐาน PBL มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ณัฐวุฒิ สวายนานุสรณ์ และคณะ (2563: 46) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา เรื่อง สารเสพติด โดยใช้การสอบแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี พบว่า 1) ประสิทธิภาพของการสอนแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน วิชาสุขศึกษา เรื่อง สารเสพติด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คะแนนระหว่างเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.33 คิดเป็นร้อยละ 81.67 และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.17 คิดเป็นร้อยละ 80.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาสุขศึกษา เรื่อง สารเสพติด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 16.17 สูงกว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 10.23 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลาย และพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการวิเคราะห์จากผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 10.25 ($\bar{X} = 10.25$, S.D. = 1.56) และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 17.22 ($\bar{X} = 17.22$, S.D. = 1.62) แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลาย และพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียน ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานนั้น เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ช่วยสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เรียนผ่านการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา และคิดอย่างสร้างสรรค์ ในการหาแนวทางการแก้ปัญหาด้วยวิธีการของนักเรียนเอง ดังที่ ภัทราวดี มากมี (2554: 7) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning) หรือ PBL เป็นรูปแบบการสอนที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ดีมากที่สุดวิธีหนึ่ง คือ ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหา และคิดอย่างสร้างสรรค์ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน และได้ลงมือปฏิบัติมากขึ้น ยังมีโอกาสออกไปแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ในส่วนของผู้สอนก็ลดบทบาทของการเป็นผู้ควบคุมในชั้นเรียนลง ผู้เรียนมีอำนาจในการจัดการควบคุมตนเอง สามารถหาความรู้ใหม่ได้ตามความประสงค์ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ รุ่งสมทรัพย์ เรื่องศรีอรัญ (2562: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยปัญหาเป็นฐาน PBL เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

พบว่า 1) การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน PBL เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต มีประสิทธิภาพ 83.54/84.92
 2) การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน PBL เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต มีค่าดัชนีประสิทธิผล
 เท่ากับ 0.7614 แสดงว่ามีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ ร้อยละ 76.14 3) นักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้
 โดยปัญหาเป็นฐาน PBL มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลาย
 และพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 พบว่า นักเรียนมีพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความหลากหลาย
 และพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด
 แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีความสอดคล้องกับความต้องการของ
 นักเรียน โดยเฉพาะบรรยากาศในชั้นเรียนที่เป็นกันเอง รวมไปถึงเนื้อหาและกิจกรรมที่ตรงกับความต้องการ
 ของนักเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนรู้สึกพึงพอใจต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ
 ฉันทกานต์ สวนจันทร์ (2564: 57) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา
 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา
 และพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า 1) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.00/85.21 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
 2) ความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาเป็น
 ฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรม
 การเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
 และ รุ่งสมทรัพย์ เรื่องศรีอรัญ (2562: บทคัดย่อ) การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยปัญหาเป็นฐาน PBL
 เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 พบว่า 1) การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน PBL เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต มีประสิทธิภาพ 83.54/84.92
 2) การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน PBL เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต มีค่าดัชนีประสิทธิผล
 เท่ากับ 0.7614 แสดงว่า มีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ ร้อยละ 76.14 3) นักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้
 โดยปัญหาเป็นฐาน PBL มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน PBL โดยรวมอยู่ใน
 ระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.68, S.D. = 0.72)

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง เพศกับความ
 หลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ หรือการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำวิจัยไปใช้

1. การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มาประยุกต์ใช้ในวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ผู้สอนควรศึกษาขั้นตอน รูปแบบการสอน และบทบาทหน้าที่โดยละเอียด เพื่อนำไปใช้ที่ถูกต้อง และเหมาะสมกับผู้เรียนจึงจะทำให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์
2. กระบวนการกลุ่มในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสุศึกษาและพลศึกษานั้น ครูผู้สอนควรมีวิธีการจัดกลุ่มที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล และสอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้
3. การนำประเด็นปัญหาหรือสถานการณ์มาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ในวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ผู้สอนควรเลือกประเด็นปัญหาหรือสถานการณ์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้และเป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะเพื่อนำวิจัยครั้งต่อไป

1. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของผู้เรียน ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สามารถนำไปบูรณาการกับรายวิชาอื่น ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และความเหมาะสมกับตัวผู้เรียน
2. ควรมีการศึกษารูปแบบการสอนที่หลากหลาย เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ เช่น เนื้อหา ระดับชั้นของผู้เรียน และระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. 2552ก. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. 2552ข. **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. 2553. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2554 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 (Online)**. <http://www.moe.go.th/main2/plan/p-r-b42-01.htm>, 5 พฤษภาคม 2561.
- กิตติ ปรมัตถพล. 2562. **หนังสือเรียน รายวิชาสุขศึกษา 4**. นนทบุรี: สำนักพิมพ์เอมพันธ์.
- ฉันทกานต์ สอนจันทร์. 2564. “การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2”. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น** 18 (1): 57-68.
- ชาพิณา หลักแหล่ง. 2552. ผลของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานตามแนวคิดวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมุณีธอชาชีวะสถาน จังหวัดปัตตานี. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- ณัฐวุฒิ สวายนานุสรณ์ และคณะ. 2563. “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสุขศึกษา เรื่อง สารเสพติด โดยใช้การสอนแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี”. **วารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์** 4 (2): 46-61.
- ทิตติยา มั่นดี และคณะ. 2564. “การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์”. **วารสารปัญญา** 28 (2): 173-182.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2545. **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ประคอง กรรณสุด. 2542. **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทราวดี มากมี. 2554. “การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน”. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย** 1 (1): 7-14.

- ภานุ นิลศิลา และ ลักขณา สุกใส. 2563. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้เพศศึกษา เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน”. **วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์** 5 (3): 43-52.
- รุ่งสมทรัพย์ เรืองศรีอนันต์. 2562. การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. **ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม**
- โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์. 2561. **คู่มือ นักเรียนและผู้ปกครอง ปีการศึกษา 2561**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธรรมรักษ์การพิมพ์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. 2552. ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาพร พฤษพิติกุล. 2558. เอกสารประกอบการฝึกอบรม“คุณภาพผู้เรียนเกิดจากกระบวนการเรียนรู้”. สาระแก้ว: คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตสระแก้ว.
- สุเทพ แพทย์จันลา. 2554. ผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่องดูยภาพของ สิ่งมีชีวิต โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน. **ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ ศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น**
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2550. การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย. 2553. สังเคราะห์ขั้นตอนการใช้ปัญหาเป็นฐาน. **มหาวิทยาลัย อีสเทิร์นเอเซีย**
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2554. **การพัฒนาทักษะชีวิตในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน** (Online). <https://www.tathong.ac.th/.../การพัฒนาทักษะชีวิตในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน%20thai.pdf>, 5 พฤษภาคม 2561.
- อารยา สุขสม. 2557. “รัฐธรรมนูญไทยกับความหลากหลายทางเพศ”. **วารสารนิติสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่** 11 (2): 87-120.
- Barrow, H. S. (2000). *Problem-based learning applied to Medical Education*. Revised edition. Illinois: School of Medicine, Southern Illinois University.

Hoolowell, K.A. 1997. A Flow Chart Model of Cognitive Process in Mathematical Problem-Solving. Dissertation Abstrack International,

Schmidt, H. G. 1993. Foundation of problem-based learning: Some exploratory notes. **Medical Education** 27: 422-432

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่าง แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา พ.31102	รายวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ	เวลา 4 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	เรื่อง นักเรียนมีแนวคิดอย่างไร... เมื่อเพศลึกลับไหลเกินกว่าที่กรอบสังคมกำหนด	เวลา 1 ชั่วโมง
สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....		ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

2. ตัวชี้วัด

พ 2.1 ม.4-6/1 วิเคราะห์อิทธิพลของครอบครัว เพื่อน สังคม และวัฒนธรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ และการดำเนินชีวิต

3. สาระสำคัญ

วิถีชีวิตทางเพศ เป็นกระบวนการของชีวิตที่ยาวนานของแต่ละบุคคล ในสังคมปัจจุบัน “เพศ” ไม่ได้มีเพียง เพศชายและเพศหญิงเท่านั้น แต่เป็นสถานะที่ลึกลับไม่ตายตัว และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งต้องทำความเข้าใจความซับซ้อนในมิติต่าง ๆ ของเพศ เพื่อทำความเข้าใจความหลากหลายทางเพศที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในสังคมปัจจุบัน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. K (Knowledge) นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับเพศและความหลากหลายทางเพศ
2. P (Practice) นักเรียนสามารถนำเสนอแนวคิดในเรื่องเพศและความหลากหลายทางเพศได้
3. A (Attitude) นักเรียนยอมรับในวิถีชีวิตทางเพศของแต่ละบุคคลที่มีความหลากหลายแตกต่างกัน

5. สาระการเรียนรู้

แนวคิดเรื่องเพศโดยกำเนิด (Sex) และเพศวิถี (Sexuality)

6. สมรรถนะสำคัญ

1. ความสามารถในการสื่อสารและสื่อความหมาย
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. วินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน
4. มีจิตสาธารณะ

8. กิจกรรมการเรียนรู้

8.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน จากนั้นให้แต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่รับผิดชอบกันเองภายในกลุ่ม โดยบทบาทหน้าที่ที่ทุกกลุ่มจะต้องมี

*** ในแต่ละคาบเรียนสมาชิกในกลุ่มของนักเรียนจะเป็นคนเดิม แต่จะมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทของสมาชิกในกลุ่มทุกคาบเรียน**

- ครูและนักเรียนทำกิจกรรม เกมตอบคำถาม เรื่อง เพศและความหลากหลายทางเพศ เพื่อกระตุ้นความสนใจและเตรียมความพร้อมก่อนเรียน

8.2 ขั้นสอน

ครูดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 : กำหนดปัญหา

- ครูให้นักเรียนดูวิดีโอที่ค้นเรื่อง คุณนิยามเพศตัวเองว่าอะไร? เมื่อเพศลื่นไหลกว่าที่กรอบสังคมกำหนด By The MATTER

แหล่งที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=V3ofdenej2k>

ขั้นที่ 2 : ทำความเข้าใจกับปัญหา

- ครูให้นักเรียนวิเคราะห์สถานการณ์ภายใต้ประเด็นที่ว่า “นักเรียนคิดอย่างไรเมื่อเพศสลับไหลเกินกว่าที่กรอบสังคมกำหนด ?” แล้วตั้งคำถามที่นักเรียนอยากรู้ ตัวอย่างเช่น แนวคิดเรื่องเพศและความหลากหลายทางเพศของนักเรียน ความหลากหลายทางเพศกับสังคมไทยในปัจจุบัน ควรมีการนิยามเพศต่าง ๆ ในสังคมหรือไม่ เป็นต้น

- นักเรียนแต่ละกลุ่มวางแผนเพื่อแบ่งภาระงาน ว่าใครรับผิดชอบหน้าที่ไหนในการเลือกศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ เช่น หนังสือเรียน และการศึกษาค้นคว้าจาก Internet เป็นต้น

ขั้นที่ 3 : ดำเนินการศึกษาค้นคว้า

- นักเรียนแต่ละคนดำเนินการศึกษาแหล่งความรู้ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายของตนเอง แล้วทำการเขียนสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้ศึกษาว่ามีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ภายใต้ประเด็นที่ว่า “นักเรียนคิดอย่างไรเมื่อเพศสลับไหลเกินกว่าที่กรอบสังคมกำหนด ?” และข้อมูลที่ได้สามารถนำมาตอบคำถามที่นักเรียนอยากรู้ ได้หรือไม่

ขั้นที่ 4 : สังเคราะห์ความรู้

- ครูให้นักเรียนแต่ละคนนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ มาอธิบายและถ่ายทอดให้กับเพื่อนร่วมกลุ่มฟังว่าได้ข้อมูลอะไรมาเป็นเรื่องอะไร มีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ภายใต้ประเด็นที่ว่า “นักเรียนคิดอย่างไรเมื่อเพศสลับไหลเกินกว่าที่กรอบสังคมกำหนด ?” และข้อมูลที่ได้สามารถนำมาตอบคำถามที่นักเรียนอยากรู้ ได้อย่างไร

- นักเรียนในกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

- ครูแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักเรียน และตั้งคำถามเพื่อสร้างความคิดรวบยอดเชื่อมโยงไปถึงเรื่อง เพศและความหลากหลายทางเพศ จากนั้นให้นักเรียนดูวิดีโอที่ค้นเรื่อง Gender และความหลากหลายทางเพศ By ddc.thaimooc

แหล่งที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=mBkkU1JFgJs>

- นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายหาข้อสรุปจากข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าเพื่อนำมาใช้ในการตอบคำถาม

ขั้นที่ 5 : สรุปและประเมินค่าของคำตอบ

- นักเรียนแต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาประมวลสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่
- นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมนำเสนอผลงานภายใต้ประเด็นที่ว่า “นักเรียนคิดอย่างไรเมื่อเพศลื่นไหลเกินกว่าที่กรอบสังคมกำหนด ?” ดังนี้

1. คำถามของนักเรียน
2. คำตอบที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า
3. ข้อเสนอแนะของนักเรียนที่มีต่อประเด็นที่ว่า “นักเรียนคิดอย่างไรเมื่อเพศลื่นไหลเกินกว่าที่กรอบสังคมกำหนด ?”

ขั้นที่ 6 : นำเสนอและประเมินผลงาน

- นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
- นักเรียนแต่ละกลุ่มประเมินผลงานของกลุ่มตนเองและกลุ่มอื่น ๆ โดยสามารถเขียนแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะผ่านแบบประเมินที่ครูเตรียมไว้ให้

8.3 ขั้นสรุป

- ครูสรุปความรู้ที่นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนให้นักเรียนทั้งห้องฟังอีกครั้งจากนั้นนำความรู้มาเชื่อมโยงกับเรื่อง เพศและความหลากหลายทางเพศ

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. วิดีทัศน์เรื่อง คุณนิยามเพศตัวเองว่าอะไร? เมื่อเพศลื่นไหลกว่าที่กรอบสังคมกำหนด By The MATTER แหล่งที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=V3ofdenej2k>
2. วิดีทัศน์เรื่อง Gender และความหลากหลายทางเพศ By ddc.thaimooc แหล่งที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=mBkkU1JFgJs>
3. แบบบันทึกกิจกรรม เรื่อง “เพศและความหลากหลายทางเพศ”
4. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
5. แบบประเมินผลงานและการนำเสนอ

10. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	เครื่องมือการวัด	วิธีการวัด	เกณฑ์การประเมิน
Knowledge (K) นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับเพศและความหลากหลายทางเพศ	- แบบประเมินผลงานและการนำเสนอ	- ประเมินผลงานและการนำเสนอ	- ระดับคุณภาพ 3 ผ่าน

สิ่งที่ต้องการวัด	เครื่องมือการวัด	วิธีการวัด	เกณฑ์การประเมิน
Practice (P) นักเรียนสามารถ นำเสนอแนวคิดในเรื่องเพศ และความหลากหลายทาง เพศได้	- แบบประเมินผลงาน และการนำเสนอ	- ประเมินผลงานและ การนำเสนอ	- ระดับคุณภาพ 3 ผ่าน
Attitude (A) นักเรียนยอมรับในวิถี ชีวิตทางเพศของแต่ละ บุคคลที่มีความหลากหลาย แตกต่างกัน	- แบบประเมินผลงาน และการนำเสนอ	- ประเมินผลงานและ การนำเสนอ	- ระดับคุณภาพ 3 ผ่าน
สมรรถนะสำคัญ 1. ความสามารถในการ สื่อสารและสื่อ ความหมาย 2. ความสามารถในการ คิด 3. ความสามารถในการ แก้ปัญหา 4. ความสามารถในการ ใช้ทักษะชีวิต 5. ความสามารถในการ ใช้เทคโนโลยี	แบบประเมิน สมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียน	ประเมินสมรรถนะ สำคัญของผู้เรียน	ระดับคุณภาพ 1 ผ่าน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 1. มีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน 4. มีจิตสาธารณะ	แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	ประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ <i>(ประเมินเฉพาะข้อที่ ระบุ จำนวน 4 ข้อ)</i>	ระดับคุณภาพ 1 ผ่าน
พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	แบบสังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม	การสังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม	ระดับคุณภาพ 2 ผ่าน

11. บันทึกหลังสอน

9.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการสอน เรื่อง..... ชั้น..... วันที่.....

ปรากฏว่า มีนักเรียนทั้งหมด..... คน เมื่อวัดผลประเมินผลแล้ว มีนักเรียน

อยู่ในระดับดี จำนวน..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

อยู่ในระดับปรับปรุง จำนวน..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

9.2 ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

9.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นางสาวศศิตา ชุณหโชคอนันต์)

ครูผู้สอน

แบบประเมินผลงานและการนำเสนอ (ฉบับประเมินตนเอง)

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....ชั้น ม.4/.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนประเมินผลงานและการนำเสนอของกลุ่มตนเองตามรายการที่กำหนด แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. การตั้งคำถาม					
1.1 ความสอดคล้องกับประเด็นสถานการณ์					
1.2 สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน					
2. คำตอบที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า					
2.1 ความสอดคล้องกับประเด็นคำถาม					
2.2 ความถูกต้องของเนื้อหา					
2.3 มีแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ผ่านมุมมองที่หลากหลาย					
3. ข้อเสนอแนะของนักเรียนที่มีต่อประเด็นสถานการณ์					
3.1 ความสอดคล้องกับประเด็นสถานการณ์					
3.2 สร้างสรรค์บนพื้นฐานของการยอมรับในวิถีชีวิตทางเพศของแต่ละบุคคลที่มีความหลากหลายแตกต่างกัน					
4. การนำเสนอ					
4.1 เนื้อหาละเอียดชัดเจน					
4.2 ความถูกต้องของเนื้อหา					
4.3 ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย					
4.4 ประโยชน์ที่ได้จากการนำเสนอ					
4.5 วิธีการนำเสนอผลงาน					
รวม					

ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

แบบประเมินผลงานและการนำเสนอ (ฉบับประเมินเพื่อน)

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....ชั้น ม.4/.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนประเมินผลงานและการนำเสนอของ กลุ่มที่..... ตามรายการที่กำหนดแล้วขีด ✓
ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. การตั้งคำถาม					
1.1 ความสอดคล้องกับประเด็นสถานการณ์					
1.2 สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน					
2. คำตอบที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า					
2.1 ความสอดคล้องกับประเด็นคำถาม					
2.2 ความถูกต้องของเนื้อหา					
2.3 มีแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ผ่านมุมมองที่หลากหลาย					
3. ข้อเสนอแนะของนักเรียนที่มีต่อประเด็นสถานการณ์					
3.1 ความสอดคล้องกับประเด็นสถานการณ์					
3.2 สร้างสรรค์บนพื้นฐานของการยอมรับในวิถีชีวิตทางเพศของแต่ละบุคคลที่มีความหลากหลายแตกต่างกัน					
4. การนำเสนอ					
4.1 เนื้อหาละเอียดชัดเจน					
4.2 ความถูกต้องของเนื้อหา					
4.3 ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย					
4.4 ประโยชน์ที่ได้จากการนำเสนอ					
4.5 วิธีการนำเสนอผลงาน					
รวม					

ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

แบบประเมินผลงานและการนำเสนอ (ฉบับครูประเมิน)

คำชี้แจง : ให้ครูประเมินผลงานและการนำเสนอของ กลุ่มที่ _____ ตามรายการที่กำหนดแล้วขีด ✓
ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. การตั้งคำถาม					
1.1 ความสอดคล้องกับประเด็นสถานการณ์					
1.2 สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน					
2. คำตอบที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า					
2.1 ความสอดคล้องกับประเด็นคำถาม					
2.2 ความถูกต้องของเนื้อหา					
2.3 มีแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ผ่านมุมมองที่หลากหลาย					
3. ข้อเสนอแนะของนักเรียนที่มีต่อประเด็นสถานการณ์					
3.1 ความสอดคล้องกับประเด็นสถานการณ์					
3.2 สร้างสรรค์บนพื้นฐานของการยอมรับในวิถีชีวิตทางเพศของแต่ละบุคคลที่มีความหลากหลายแตกต่างกัน					
4. การนำเสนอ					
4.1 เนื้อหาละเอียดชัดเจน					
4.2 ความถูกต้องของเนื้อหา					
4.3 ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย					
4.4 ประโยชน์ที่ได้จากการนำเสนอ					
4.5 วิธีการนำเสนอผลงาน					
รวม					

ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมมาก	ให้	4	คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อย	ให้	2	คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ครูนำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินทั้ง 3 ฉบับมารวมกัน แล้วหาร 3

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
29 - 35	ดีเยี่ยม
22 - 28	ดีมาก
15 - 21	ดี
8 - 14	พอใช้
ต่ำกว่า 8	ปรับปรุง

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม (ฉบับประเมินตนเอง)

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....ชั้น ม.4/.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนสังเกตพฤติกรรมของตนเองในระหว่างการทำงานกลุ่ม แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
1	การแสดงความคิดเห็น	☐	☐	☐	☐
2	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	☐	☐	☐	☐
3	การทำงานตามบทบาทและหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย	☐	☐	☐	☐
4	ความมีน้ำใจ	☐	☐	☐	☐
5	การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงผลงานกลุ่ม	☐	☐	☐	☐
รวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ	ให้	4	คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง	ให้	3	คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง	ให้	2	คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง	ให้	1	คะแนน

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ

แบบสอบถาม

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
เรื่อง เพศกับความหลากหลายและพฤติกรรมทางเพศ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านข้อคำถามต่อไปนี้แล้วพิจารณาว่าตรงกับตนเองในระดับใด แล้วทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของตนเองมากที่สุด

ข้อ	รายการสอบถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ กิจกรรมที่ครูใช้ในการเรียนการสอน อุปกรณ์ และระยะเวลาในการจัดกิจกรรม					
2	ความพึงพอใจของนักเรียนต่อเนื้อหาที่เรียน					
3	ความพึงพอใจของนักเรียนต่อบรรยากาศในชั้นเรียน ได้แก่ ความเป็นกันเองของครู และการจัดห้องเรียน					
4	ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการวัดและประเมินผล					
5	ความพึงพอใจของนักเรียนในภาพรวม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

